

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΜΟΥΣΕΙΟΣΚΕΥΗ "ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ"

9ο Δημοτικό Σχολείο Μεγάρων, 1999-2000

Κατά το σχολικό έτος 1999-2000 πραγματοποιήθηκαν από την Γ', Δ', Ε' και Στ' τάξη του 9ου Δημοτικού Σχολείου Μεγάρων μια σειρά από δραστηριότητες με τη βοήθεια της εκπαιδευτικής μουσειοσκευής "Αρχαία Ελληνικά Μουσικά Όργανα".

Μελετώντας τη μεθοδολογία της μουσειοσκευής, αποφάσισα να τη δείξω αρχικά στους μαθητές όλων των τάξεων και να τους αφήσω να την περιεργαστούν. Όλοι οι μαθητές έπαιξαν με τα μουσικά όργανα ανακαλύπτοντας τον τρόπο παιξίματος και τον ήχο τους. Στη συνέχεια χώρισαν τα όργανα σε κατηγορίες ανάλογα με τα χαρακτηριστικά τους γνωρίσματα (έγχορδα, πνευστά και κρουστά), άκουσαν τους αρχαίους ύμνους από τη συνοδευτική κασέτα και φαντάστηκαν σκηνές της καθημερινής ζωής των αρχαίων όπου τα όργανα έπαιζαν σημαντικό ρόλο. Συγκεκριμένα, στους μαθητές της Γ' τάξης –αφού "ανακάλυψαν" τα όργανα της μουσειοσκευής– έδωσα πηλό και τους άφησα να φτιάξουν σε μικρογραφία όποιο μουσικό όργανο τους άρεσε και τους έκανε περισσότερη εντύπωση. Ο πηλός έτσι, σιγά-σιγά, άρχισε να παίρνει σχήμα και το αποτέλεσμα ήταν να φτιάξουν τα παιδιά μικρές λύρες,

κιθάρες, κρόταλα, κύμβαλα, τρίγωνα, τύμπανα, αυλούς και σείστρα. Αφήσαμε τον πηλό να ξεραθεί και στο επόμενο μάθημα, ακούγοντας τους ύμνους της συνοδευτικής κασέτας τα παιδιά ζωγράφισαν τον πηλό με χρώματα.

Ακολούθησα την ίδια μεθοδολογία στην παρουσίαση της μουσειοσκευής και στη Δ' τάξη. Οι μαθητές μετά, ασχολήθηκαν αφενός με το να ζωγραφίσουν τα όργανα σε μεγάλα χαρτόνια κανσόν και αφετέρου ακούγοντας τους αρχαίους ύμνους, να φτιάξουν ηχοϊστορίες που αναφέρο-

νταν στη ζωή των αρχαίων. Επένδυσαν δηλαδή την ιστορία τους με ήχους που δημιουργούσαν τα ίδια τα μουσικά όργανα της μουσειοσκευής, για να αποδώσουν τον κεραυνό του Δία, τα αγριεμένα κύματα της θάλασσας, τη βροχή, το κελάδημα του πουλιού, το σύρισιμο του φιδιού όπως και έναν αγώνα πάλης.

Με την Ε' και Στ' τάξη, αφού παρουσίασα το υλικό της μουσειοσκευής, προχώρησα σε μια δραστηριότητα που απαιτούσε περισσότερο χρόνο και προσπάθεια. Παρατηρήσαμε με τα παιδιά λεπτομερέστερα τα όργανα και αποφασίσαμε να κατασκευάσουμε και εμείς κάποια. Μαζέψαμε ότι "άχρηστο" και χρήσιμο υλικό είχαμε στα σπίτια μας και ξεκινήσαμε τη δουλειά. Συγκεντρώσαμε έτσι καλάμια, ξύλα, πετονιά, βιδοθελιές, λάστιχο ποτίσματος, χωνιά, καπάκια από μπίρες, κοχύλια, μαλλί, δικάλες από δέντρα, κουδουνάκια, πρόκες, υφάσματα κ.ά.

Έτσι λοιπόν φτιάξαμε τα ακόλουθα:

- α) Σείστρα (με δικάλες από δέντρα, πετονιά και κοχύλια)
- β) Κύμβαλα (με καπάκια από μπίρες και σχοινί)
- γ) Τύμπανα (από κόσκινο, μουσαμά και πιπέρι)
- δ) Κρόταλα (από δύο κομμάτια ξύλου ενωμένα με σπάγγο)
- ε) Πανδουρίδα ή τρίχορδο (από φελιζόλ για το σκάφος και χορδές από μαλλί και βιδοθελιές για τα στηρίγματα και το τέντωμα των χορδών)
- στ) Λύρα (από ένα ξύλινο κουτί, μανταλάκια για να συγκρατούν τις χορδές και πετονιά για τις χορδές)
- ζ) Τρίγωνο-άρπα (από τρία ξύλα, πετονιά και βιδοθελιές), η) Σάλπιγγα (από λάστιχο ποτίσματος και ένα χωνί)
- θ) Αυλούς (από καλάμι) και τέλος
- ι) Σύριγγα του Πανός (από καλάμια σε διάφορα μεγέθη ενωμένα μεταξύ τους).

Η ολοκλήρωση της δραστηριότητας χαροποίησε τόσο τα παιδιά όσο και εμένα την ίδια.

Δ. Λάσκου

